

ας

Παρθένε Δέσποινα

Θεοτόκε,

Κάμε δεκτή την εξαγόρευση των πολλών και χαλεπών αμαρτιών μου και φέρε τη μετάνοιά μου στο μονογενή σου Υιό και Θεό, παρακαλώντάς τον να λυπηθή την άθλια και ταλαίπωρη ψυχή μου. Γιατί ένεκα του πλήθους των αμαρτιών μου εμποδίζομαι να ατενίσω προς Αυτόν και να ζητήσω συγχώρηση.

Γι' αυτό σε προβάλλω ως πρέσβη και μεσίτρια, γιατί ενώ απόλαυσα πολλών και μεγάλων δωρεών παρά του δημιουργήσαντός με Θεού, τις ξέχασα όλες, ο άθλιος και αχάριστος, ομοιωθείς έτσι με τα ανόητα κτήνη· πτωχεύοντας στις αρετές, και πλουτώντας στα πάθη, γεμάτος ντροπή και στερημένος από τη θεία παρρησία, έχω κατακριθεί από το Θεό, και γι' αυτό θρηνούν για μένα οι Άγγελοι, και χαίρονται οι δαίμονες. Μισούμαι από τους ανθρώπους, ελεγχόμενος υπό της συνειδήσεως, γεμάτος ντροπή για τα πονηρά μου έργα, νεκρός πριν το θάνατό μου, και πριν την κρίση αυτοκατάκριτος, και πριν από την ατελεύτητη κόλαση αυτοτιμωρούμενος από την απόγνωση.

Γι' αυτό καταφεύγω μόνο στη δική σου και μόνη βοήθεια, Δέσποινα Θεοτόκε, ο οφειλέτης μυρίων ταλάντων, εγώ που σπατάλησα την πατρική περιουσία με πόρνες, που φέρθηκα χειρότερα και από την πόρνη, που παρανόμησα πιο πολύ από τον Μανασσή, που έγινα άσπλαγχνος περισσότερο και από τον πλούσιο, ο λαίμαργος δούλος, το δοχείο των πονηρών λογισμών, ο φύλακας των αισχρών και ρυπαρών λόγων, ο γεμάτος με κάθε ακαθαρσία, ο ξένος κάθε αγαθού έργου.

Πηγή: nefthalim.blogspot.gr